

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

I alle de mange år, jeg har kendt hr. Hovmand, har han altid stået for mig som en af de venstremænd, man kunne snakke praktisk politik med, og derfor vil jeg gerne gå ind i debatten på dette tidspunkt og sige: Har hr. Hovmand overset, at kvalitet sandelig ikke er noget, man entydigt kan fastslå? Altså, det er rigtigt, at ved fri konkurrence kan man sikre, når det drejer sig om mærkevarer, f.eks. korn, penge, guld og andre ting, der er nøjagtig ens, at man får den rigtige pris frem. Men så snart vi kommer over til noget, hvor der inden for samme varegruppe er 10 kvaliteter, 20 kvaliteter, 30 kvaliteter, usikre kvaliteter, så har den frie konkurrence ikke længere den virkning, vi ellers har troet på.

Derfor tror jeg, og jeg vil bede ministeren om senere at bekræfte det, jeg mener at vide, nemlig at regeringen – ikke mindst efter opfordring fra adskillige erhvervsgræne – har foreslået, at man opretter et kvalitetsinstitut, hvor ikke bare det offentlige, men også private kan få at vide, hvad man taler om, når man skal udlicitere. Man kræver en vis kvalitet. Jamen, hvad vil det sige? Det er ikke, om lige den ene eller anden klager mere eller mindre over noget, eller om den ene eller anden gør et eller andet. Nej, det er: Hvad er kvaliteten på et hospital? Er det sygeplejerskernes behandling af patienterne? Er det dét eller dét eller dét? Altså, jeg tror, at det er meget, meget vigtigt, hvis man skal diskutere det her – hvad jeg er enig med hr. Hovmand i at vi skal gøre, og det skal vi gøre ofte og i fordragelighed – så må vi have at vide: Hvordan afgøres tingene af den myndighed, der skal udbyde, såvel som den, der skal modtage tilbudet eller skal acceptere det? Hvordan skal den myndighed blive klar over, hvad det offentlige forstår ved kvalitet, når man forlanger, at man skal levere til en bestemt pris og -underforstået – en bestemt kvalitet?

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg synes, det var en spændende tale, hr. Svend Erik Hovmand holdt her fra Folketingets talerstol. Når jeg synes, den var spændende, er det ikke mindst på grund af de udtryk, der blev brugt: Det er jo nogle ballademagere, det er jo stive fagorganisationer, der er skyld i, at vi ikke kan komme videre!

Sådan kan man vende tingene på hovedet. Jeg er helt sikker på, at en tale som den, hr. Svend

Erik Hovmand holdt her fra Folketingets talerstol, gør, at mange rundt omkring, som skal være med til at træffe beslutningerne, ikke kommer til at træffe disse beslutninger. Jeg synes, man skal finde ud af at bruge en anden sprogform og en anden tone i debatten og lade være med at blive part i det, der foregår, og som foregår, fordi der er nogle, der har kludret meget eftertrykkeligt i, hvordan man skal ordne tingene i fredeligt samvær. Det er det, jeg forstår ved stabilitet, men den stabilitet er man åbenbart ligeglad med, hvis man kan bruge det til et politisk ræs som det, vi hørte her for lidt siden fra Folketingets talerstol.

Jeg skal derfor, hvis det er sådan, at man vil have fremmet udlicitering, hvis man vil have skabt forståelse for det her, appellere til, at man så også er med til at sørge for, at der er en stabilitet i det her samfund og ikke lægge op til konfrontationer, for det er der ikke nogen der kan være tjent med, hvis man vil have sagen fremmet.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Det er til hr. Svend Erik Hovmands bemærkning om, at vi ikke har hørt andre regeringspartier end CD tage afstand fra ulovlighederne. Dertil vil jeg sige, at så er det dog en forbløffende kort hukommelse, hr. Svend Erik Hovmand har. Hr. Poul Erik Dyrland var heroppe på Socialdemokratiets vegne og gav klart udtryk for, at vi tager afstand fra ulovligheder. Han gjorde det endda også på statsministerens vegne.

Det, som er problemet i denne diskussion om ulovligheder, er, at Venstre og for den sags skyld også De Konservative og Fremskridtspartiet forsøger at sætte mærkaten ulovlighed på overenskomststridige konflikter, og der er nu engang en stor, stor forskel. Jeg ved godt, at der dybt, dybt i sjælen på Venstre ligger et ønske om at kriminalisere overenskomststridige konflikter og om at kunne straffe de folk efter strafferetten, der går ind i dem. Men det er slet ikke tilfældet i dag. Derfor er der ingen grund til fra hr. Svend Erik Hovmands side at lægge det op på den måde. Vi har Arbejdsretten, og den behandler arbejdsretlige konflikter, herunder også overenskomststridige arbejdsnedlæggelser. Vi har en strafferet, og efter strafferetten pådømmes i givet fald ulovligheder. Derfor er det ganske vigtigt at holde fast i forskellen. Den er helt klar for os. Måtte guderne også gøre den klar for Venstre!